

گفتِ مادر داماد:

تو برو بخت خودت رو
واکن و پروا نکن
شازده دوماه مردِ راهه
هی نگوی صحرا نکن

to boro baxt-e xod-et ro
vā kon-o parvā nakon
šazde dumād mard-e rāh-e
hey nego-y sahrā nakon

گفتِ مادرِ عروس:

شب تو گفتم، روز تو گفتم
تو خونه داری بُکن
خودِ مادر شوور بساز
چشم دشمن کور بُکن

šab to goftom, ruz to goftom
to xune dāri bokon
xod-e mādar šuar besāz
češm-e došman kur bokon

گفتِ یارانِ عروس:

این وَرِ بون، اون وَرِ بون
پر شده از قومون
قومِ دو ماد زَرِ بریزین
کور شه چشمِ دشمنون

in var-e bun, un var-e bun
por šode az qowm-omun
qowm-e dumād zar berizin
kur še češm-e došmanun

عیشانهٔ صبح عروسی:

ای خرویسِ خون و واخون

شبِ نخوون سحر بخوون

دو تا پایت نقره گونه

رنگِ بالت زعفرون

ey xurus-e xun-o rā xun

sab naxun sahar buxun

do ttā pā-yet noqre gun-e

rang-e bāl-et zaferun

گفتِ یاران عروس:

یه‌ی اتاق خالی کنین

آی

فرش و گلکاری کنین

گل میاد خونه‌شما

آی

خوب نگهداری کنین

yey otaq xāli konin

āy

farš-o Golkāri konin

gol miyād xune-y šomā

āy

xub negahdāri konnin

گفتِ خواهر داماد:

رختِ کاکام رو سرُم بود
تا کنارِ باغِ نو
باغِ نو پُر غنچه بود و
زِنِ کاکام فکرِ شو

raxt-e kākā-m ru sar-om bud
tā kenār-e bāq-e now
bāq-e now por qonçe bud-o
zan-e kākā-m fekr-e šow

گفتِ خواهر داماد:

گل اوردُم ای کا کو
سنبل اوردُم ای کا کو
شادی کن بهر دلت
عروس اوردُم ای کا کو

gol ovordom oy kako
sombol ovordom oy kako
šādi Kun bahr-e del-et
arus ovordom oy kāko

گفتِ داماد*:

سر زده خورشیدِ مو
پرپر زده خورشیدِ مو
راه بدین خوبونِ خوبون
تا بیاد امیدِ مو

sar zade xorsid-e mo
par par zade xorsid-e mo
rah bedin xubun-e xubun
ta biyad ommid-e mo

گفتِ مادر داماد:

چشم و چشموی زاغِ تو

روشن

نبینم داغِ تو

صد و بیس سال زنده باشی

گل بیاره باغِ تو

češm-o ešm-oy zāq-e to

rowsan

nabinom dāq-e to

sad-o bis sāl zende bāsi

gol biyare bāq-e to

گفتِ داماد:

سرِ راهش گل می‌ریزم
تا بیاد دلدارِ مو
روزگارم رو ببینه
بگذره از کارِ مو

sar-e črāh-eš gol mirizom
tā biyād deldār-e mo
ruzegār-om ro bebine
begzare az kār-e mo

گفتِ یارانِ عروس:

خانمِ عروس چون گلی هست

جاش میونِ قالیه

ننهٔ عروس خدمتش کن

فردا شب جاش خالیه

xānom arus cun gol-i hass

Jāš miyun-e qāli-ye

nane-y arus xedmat-eš kon

farda šab jāš xāli-ye

گفتِ خواهر داماد:

کا کوجونیم شو میایه

برقِ برقِ سینه شه

جومی از نقره بیارین

عروس خانم تشنه شه

kāko juni-m šow miyāye

barq-e barq-e sina-še

jum-i az noqre biyārin

arus xānom tešna-še

عیشانه بله برون:

سرِ کوچهٔ خانم عروس
آبِ سبزی رد می‌شه
سنگِ بیارین، پلِ بیندین
خانم عروس رد بشه

sar-e kuče-y xānom arus

āb-e sabz-i rad miše

sang biyārin pol bebandin

xānom arus rad beše

عیشانه پای حجله:

کاسه چینی تو تاچه

بونگ بلبل می زنه

شازده دوماد توی حجله

بوسه برگل می زنه

kāsse-ye čini tu tāqče

bong-e bolbol mizane

šazde dumād tu-ye hejle

buse bar gol mizane

گفتِ پدرِ عروسِ*

نوگلم رفته سفر
چشم انتظاری با منه
روزی که سر برسه
باغ باهاری با منه

now gol-om rafte safar
čes̄m̄ enteẓāri bā man-e
ruz-i ke sar berese
bāq̄-e bāhāri bā man-e

عیشانهٔ بله‌برون:

گل رخم چادر به سر کن

گل هوای رفتنه

قوم و خویشون رو خبر کن

وقت رخصت دادنه

gol rox-om čādor be sar kon

gol havā-ye raftan-e

qowm-o xišun ro xabar kon

vaqt-e roxsat dādan-e

گفتِ یاران داماد:

شازده دوماد رفُ شکار
گوین شکارِ هفته شه
خانم عروس جاش رو بنداز
میرشکارت خسه شه

šāzde dumād raf šekār
guyan šekār-e hafta-še
xānom arus jāš ro bendāz
miršekār-et xassa-še

عیشانه حجله:

ای دوشک مالِ کیه
که سرِ شب برق می‌زنه
شازده دوماَد روشِ نِشسه
با عروس حرف می‌زنه

yi došak māl-e ki-ye
ke sar-e šab barq mizane
šāzde dumād ruš nešesse
bā arus harf mizane

عیشانه مطربی:

یهی حمومی سیت بسازم

چل ستون چل پنجره

شازده دو ماد توش نشینه

با یراق و سلسله

yey hamum-i sit besāzom

čel setun čel penjere

šazde dumād tuš nešine

bā yarāq-o selsele

گفتِ یاران داماد:

شهر شیراز سبزه کاشته‌ن

شهر تهرون باقله

شازده دوماد غم مخور

خانم عروست عاقله

šar-e širāz sabze kāstan

šar-e terun baqqele

šazde dumād qam maxor

xānom arus-et āqqele

عیشانهٔ بله برون*:

کو(ه) به کو(ه) رنج سفر
با یارِ جونی خوشتره
روزگارِ تلخ و تیره
مهربونی خوشتره

ku be ku ranj-e safar
bā yār-e juni xoštar-e
ruzegār-e talx-o tire
mehrabuni xoštar-e

گفتِ داماد:

طاق ببندین، طاق نصرت

تا گلِ من رد بشه

آسمون پایین نیاد تا

کاگلِ من رد بشه

tāq bebandin rāq-e nosrat

tā gol-e man rad beše

āsemun pāyin nayād tā

kākol-e man rad beše

گفتِ یارانِ عروس:

من نمیام، من نمیام
خونۀ بابام بهتره
شالو کاکام زنده باشه
اصلِ کارم شوهره

man namiyām, man namiyām

xune-y bābā-m behtar-e

šāllō kākā-m zende bāse

asl-e kār-im šowhar-e

عیشانه عمومی:

هم عروس جان، هم عروس جان

بونمون یکی شده

اشک چشم هم عروسم

رؤنه کرمون شده

ham arus jān, ham arus jān

bun-omun yekki šode

ašk-e česm-e ham arus-om

rowne-ye kermun šode

هم عروس = جاری (شیرازی‌ها همروس می‌گویند)

رؤنه = روانه

بون = بام

عیشانه یاران داماد:

درِ خونه شازده دوماد
آبِ لیم لیم رد می شه
گچ بیارین پل ببندین
خانم عروس رد بشه

dar-e xune-y šāzde dumād
āb-e lim lim rad miše
gač biyārin pol bebandin
xānom arus rad beše

عیشانه یاران داماد:

خوار شوور خودش خوبه

مادر شوور خودش خوبه

ننه عروس خوبی بکن

واسه دخترت خوبه

xār šuar xod-eš xub-e

mādar šuar xod-eš xub-e

nane-y arus xub-i bokon

vāse doxtar-et xub-e

گفتِ یاران داماد:

سر ما سنگین تره
سفره ما رنگین تره
به عروستون ننازین
دوماد ما بهتره

sar-e mā sangintar-e
sofre-ye mā rangintar-e
be arus-etun nanāzin
dumād-e mā behtar-e

گفتِ یارانِ عروس:

ننهٔ دوماد، ننهٔ دوماد
ای دیگه چه فنی‌یه
چویی دم شد، چویی دم شد
ماطلِ یه‌ی قندی‌یه

nane-y dumād, nane-y dumād
yi dige ce fanni-ye
čoyi dam šod, čoyi dam šod
mātal-e yey qandi-ye

چویی = چای، چایی

یه‌ی = یک

ای = این

ماطل = معطل

گفتِ یاران داماد:

شازده دوماد، شازده دوماد

پشتِ اُرسیش مخمله

رفته باغ نارنج بیاره

تا کمر بندش زره

šāzde dumād, šāzde dumād

pošt-e orsi-š maxmal-e

rafte bāq nāranj biyāre

tā kamarband-eš zar-e

عیشانه پاگشا:

شازده دوماد تک زده

آی

تکیه بر مخمل زده

سرِ شونه شازده دوماد

ماه نو خرمن زده

šāzde dumād tak zade

āy

tekye bar maxmal zade

sar-e šune-y šāzde dumād

māh-e now xarman zade